

FETAL PULMONER MATÜRİTE TAYİNİNDE SHAKE VE TAP TESTLERİNİN ETKİNLİKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

61

Turgay ŞENER, Başar TEKİN, İrfan DİKDERE, Hikmet HASSA, Sinan ÖZALP
Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Eskişehir

GİRİŞ: Fetal akciğer matürasyonunu belirleyen ideal testi bulmak henüz mümkün olamamıştır. İdeal test kriterleri olarak sayılan basit, ucuz, çabuk ve doğru sonuç veren ve fazla ekipmana ihtiyaç göstermeyen test arayışları içinde shake ve tap testleri önemli yer edinmişlerdir. Bu nedenle shake ve tap testlerinin akciğer matürite tayinindeki tanınal etkinliğini araştırdık.

YÖNTEM: Fetal matüritenin tayini gereken prematür eylem veya 12 saati geçmeyen prematür membran rüptürü nedeniyle başvuran ve 20-40. gebelik haftasında olan 72 gebeden amniotik sıvı transvaginal, transabdominal amniosentez ile veya sezaryen esnasında alındı. Bu amniotik mayiden shake ve tap testi yapıldı. Olguların hepsi testten sonraki ilk 72 saat içinde doğum yaptı. Bebekler RDS yönünden klinik ve radyolojik olarak değerlendirildi.

BULGULAR: Olguların % 37.8'i termden önce doğum yaptı. Otuzyedinci haftanın üzerinde doğan bebeklerin hiçbirinde RDS görülmedi. Tap testinin fetal akciğer matürasyonunu tesbit etmede, 2., 5. ve 10. dakika pozitif prediktif değerleri sırayla % 98.1, % 96.3, % 96.6, negatif prediktif değerleri % 52.3, % 52.6 ve % 66.6 olarak bulundu. Shake testinin pozitif prediktif değeri % 97.2, negatif prediktif değeri ise % 52.9 idi. Shake testinin 2. dakika tap testi ile uyumluluğu % 83.3, 5. dk tap testi ile uyumluluğu % 87.0, 10. dk tap testi ile uyumluluğu ise % 85.1 olarak bulundu.

SONUÇ: Tap testinin fetal akciğer matüritesini saptamada en az shake testi kadar etkin olduğu sonucuna varıldı.

DOĞUMDAN ÖNCEKİ SON BİYOFİZİK PROFİLİN PERİNATAL PROGNOZU BELİRLEMEDEKİ TANI DEĞERİ

62

Turgay ŞENER, Başar TEKİN, Ramazan BAYIRLI, Sinan ÖZALP, Hikmet HASSA
Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Eskişehir

GİRİŞ: Fetal biyofizik profil skorlaması (BPS) antepartum fetal riski ölçmenin etkin bir yöntemi olarak bildirilmektedir. BPS neticesine göre perinatal mortalite ve morbidite hızları değişmektedir. Bu çalışmadaki amacımız kendi popülasyonumuzdaki yüksek riskli gebelerde fetal prognozu değerlendirmede BPS'nun yerini ortaya koymak ve perinatal mortalite ve morbidite ilişkisini belirlemektir.

YÖNTEM: Şubat 1993-Ocak 1994 tarihleri arasında kliniğimize başvuran 50 yüksek riskli gebede BPS ile fetal durum değerlendirildi. En önemli iki endikasyon preeklampsi ve postterm gebelik idi.

BULGULAR: Olguların 26'sında (% 52) BPS 8-10, 9'unda (% 18) BPS 6, 15'inde (% 30) ise BPS 0-4 arasında bulundu. BPS 6-10 saptanan olgularda perinatal mortalite 1000'de 0 iken, 0-4 arasında olanlarda 1000'de 333.3 olarak hesaplandı. İntrapartum fetal distress gelişme 8-10 puan alan olgularda % 11.6, 6 puan alan olgularda % 22.2, 0-4 puan alan olgularda % 40 oranında saptandı. Perinatal prognozu belirlemede BPS'nun sensitivitesi % 82, spesifisitesi % 86, pozitif prediktif değeri % 88 ve negatif prediktif değeri % 79 olarak bulundu. BPS 0-6 puan olan olgularda akut ve kronik fetal distress, neonatal ölüm, mekonyumla boyanma, düşük APGAR değerleri insidansı yüksekti.

SONUÇ: BPS perinatal prognozu belirlemede tanınal değeri yüksek olan bir testtir. BPS 0-6 arasında olan olgularda perinatal mortalite ve morbiditede belirgin olarak artış saptanmıştır.